

Het bestuur van het
Historisch Genootschap
Midden-Kennemerland
wenst u

Prettige Feestdagen
&
Gelukkig Nieuwjaar

Aktiviteiten

Elke eerste maandagavond van de maand probeert het Historisch Genootschap haar leden een interessante historische avond te bezorgen: soms door een excursie, vaak door een lezing en minimaal één keer per kwartaal door een zogenaamde *inloopavond*. Deze avond, in Museum Kennemerland, v.a. 20:00 uur vrij toegankelijk voor leden en niet-leden, kan het best omschreven worden als een informele bijeenkomst, waar iedereen met vragen op historisch gebied terecht kan en zo goed mogelijk verder geholpen zal worden. Dat kunnen vragen zijn als b.v.: hoe start ik een eigen historisch onderzoek(je) op, of waar kan ik de gegevens vinden waar ik al zo lang naar op zoek ben; in welke archieven, boeken, tijdschriften, instituten, of toch op internet? Maar ook vertellen de bezoekers van de inloopavond graag zelf over hun specifieke interesse in de historie of maken ze de anderen deelgenoot van het onderzoek waar ze mee bezig zijn/waren. Dat levert onderling dan nog al eens een onverwachte uitwisseling van wetenswaardigheden op. Ook kunt u op zo'n avond rustig binnen lopen om eens kennis te nemen van hetgeen het Historisch Genootschap u te bieden heeft.

Kortom, iedereen die graag op hoogte is van wat er in historisch opzicht zoal in Beverwijk e.o. gebeurt, raden we aan die eerste maandagavond van de maand vrij

te houden. Zoals U waarschijnlijk al zult weten is het rijksmonument de Agathakerk onlangs volledig gerestaureerd. Het lijkt ons voor velen interessant om het resultaat hiervan te kunnen bekijken. Op zaterdag **3 januari a.s.** hebben we een excursie hiernaartoe gepland. We worden om 10.00 uur verwacht in de kerk. We kunnen door het poortje aan de Breestraat, naast de pastorie, achter de bloemenman, naar binnen. De heer Peter Wissenburg, die de hele restauratie van nabij gevolgd heeft, zal ons e.e.a. vertellen en laten zien, waarbij vooral de bouwkundige aspecten onder de aandacht komen. De heer Jan Leeuw zal nog wat historische feiten aan ons overbrengen. We boffen, want ook de kerststal is nog te bezichtigen. Het boekje over de restauratie is in de kerk verkrijgbaar. Na de excursie is voor belangstellenden een kop koffie beschikbaar. Het belooft een leerzame ochtend te worden.

Op maandagavond **2 februari** hebben wij Jan van der Linden uitgenodigd voor een dia-lezing over zijn boek *Een straatje om in Beverwijk*. Hij zal hierbij vertellen hoe hij hiertoe is gekomen en welke bijzonderheden hij hierbij heeft aangetroffen. 20:00 uur in Museum Kennemerland.

Op maandag **1 maart a.s.** hebben we weer een inloopavond.

Contributie 2004

Bij deze nieuwsbrief ontvangt U een enveloppe met een acceptgirokaart voor de contributiebetaling 2004. Als U heeft bedankt of U heeft al betaald, ontvangt U geen acceptgirokaart. De contributie is onveranderd en bedraagt minimaal € 10,- (meer mag) + voor buiten de IJmond € 2,50 als aandeel in de verzendkosten. Gaarne zien wij Uw betaling tegemoet vóór 1 april 2004, maar eerder mag; dan kunt U het niet vergeten en het bespaart ons veel extra werk. Bij voorbaat dank.

openingstijden

Museum Kennemerland

Gedurende de wintermaanden is het Museum geopend op zondagmiddag van 14.00 tot 16.30 uur.

Op feestdagen is het Museum gesloten. Leden van het Historisch Genootschap hebben, met partner, gratis toegang.

werf een nieuw lid!

geef deze Nieuwsbrief na lezing door aan een buur of familielid!

De Nieuwsbrief van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland

In het overleg tussen de besturen van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland en het Museum Kennemerland is in de afgelopen maanden meer duidelijkheid geschapen over de doelstellingen, functies en taken van deze beide organisaties. Het museum wil zich als zelfstandige stichting gaan richten op de eigen kerntaken.

Het Genootschap zal zich verder bezighouden met het bevorderen van geschiedbeoefening en historisch onderzoek in Midden-Kennemerland en, omdat er intussen in Heemskerk en Velsen eigen historische verenigingen zijn opgericht, voor Beverwijk en Wijk aan Zee in het bijzonder. Waar er tot voor kort onduidelijkheid bestond over wat nu *des museums* was en wat *des genootschaps* zullen we voortaan trachten daarin zo helder mogelijk te zijn.

Een van die aspecten is de uitgave van deze Nieuwsbrief en het Ledenbulletin. Tot nu toe kon dit worden gezien als een gezamenlijke activiteit. Omdat dit echter niet langer past in het museumbeleid zal voortaan het Genootschap als enige uitgever optreden. Vandaar dan ook de enigszins gewijzigde lay-out die we met ingang van dit nummer hanteren.

Dit betekent niet dat er geen samenwerking meer is tussen de beide organisaties: zowel het museum als het genootschap blijven zich richten op een ieder die geïnteresseerd is in de geschiedenis van onze streek, maar voortaan met een wat duidelijker afgebakend werkterrein.

Het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland ziet het ondersteunen van het Museum Kennemerland nog altijd als een van haar belangrijke doelstellingen. Er zal dan ook in de Nieuwsbrief ruimte blijven om te berichten over ontwikkelingen en activiteiten van het Museum Kennemerland.

Het bestuur van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland,

Joep Frerichs voorzitter
Jacob Brakenhoff secretaris
Ijs Luttik penningmeester
Arie van Dongen
Jan Camfferman

750-ste Lid

In oktober werd in Museum Kennemerland het 750-ste lid van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland ingeschreven. Mevrouw S. Keijer-Kuijpers uit Beverwijk werd daarom op zondag

2 november in de bloemetjes gezet en mocht daarbij in aanwezigheid van bezoekers en genodigden uit handen van onze voorzitter een exemplaar van *Het Zegepraalent Kennemerlant* ontvangen.

Culturele manifestatie in Beverwijk.

Museum Kennemerland en het Genootschap Midden-Kennemerland hadden een gezamenlijke stand op de manifestatie *Beverwijk Uit de Kunst* op 13 september jongstleden. Door een misvertand in de organisatie hadden we slechts een halve kraam tot onze beschikking. Toch kon een tiental nieuwe leden worden ingeschreven en werden diverse exemplaren van onze eigen uitgaven verkocht, waaronder natuurlijk Een straatje om in Beverwijk, dat men bij deze gelegenheid door Jan van der Linden kon laten signeren.

Tijdens de culturele manifestatie bemanden de leden Jaap Hendrikse en Jos Kleijne Mak van de archeologische werkgroep Beverwijk-Heemskerk in de Grote Kerk van Beverwijk een stand van de werkgroep. Aan een zeer geïnteresseerd publiek toonden zij enige vondsten die in de gemeente aangetroffen zijn tijdens een onderzoek. Blikvanger was de maquette die een reconstructie van een prehistorische boerderij toont zoals onder andere in de Broekpolder aangetroffen is. Eveneens waren er fotoboeken te bewonderen met vele foto's van archeologische onderzoeken van de afgelopen jaren. Het was bovendien een buitenkansje voor velen om de laatste ontwikkelingen te vernemen van de archeologische noodwaarnemingen aan de Jan Ligthartstraat te Heemskerk. Gezien het grote bezoekersaantal mag dit een zeer geslaagde dag genoemd worden.

vraag & aanbod

Een van onze leden is bezig met een inventarisatie van bouwtegels. Over 1958 zijn bij de gemeente geen gegevens bekend. Wie weet waar ze zitten? Bekend zijn: Graaf Florislaan 31 en Laan van Blois 253/5, maar verder? Opgave aan Ijs Luttik, telefoon 227123.

Voor een van onze leden zijn we op zoek naar het boekje "Van ruzie naar fusie". Gaarne opgave aan Ijs Luttik, telefoon 227123.

HELP! Een ongeval!

Bel een AMBULANCE!

Aan de “kop van de Breestraat” hebben in de afgelopen honderd jaar veel neringdoenden geprobeerd in hun levensonderhoud te voorzien. Veel café's, kappers, kruideniers, reparatiebedrijfjes, kleding- en schoenwinkels hadden zich hier gevestigd in de "mooiste straat van Beverwijk". In die honderd jaar zijn velen de revue gepasseerd: opkomst en vertrek van vele bekende namen.

Eén naam is echter nog steeds overeind gebleven: die van de familie Beliën op nummer 26. Zij hebben jarenlang het transport van zieken en gewonden in Beverwijk verzorgd en hadden zo een unieke plaats in de gemeenschap van stad en omgeving.

Een verhaal over ziekenvervoer en ongevallenhulp vanuit een familiebedrijf.

Hoe het begon.

In 1893 werd door de heer Witkamp een smederij- en reparatie-inrichting opgericht, aanvankelijk voor klein smeedwerk, naaimachines en rijwielen. De heer Beliën sr. was hier als jonge kerel en smid in dienst gekomen. Hij leerde auto's repareren en bekwaamde zich in het fabriceren van fietsen. De "Kennemer-rijwielen" werden zeer bekend en veel gevraagd, zodat er werk genoeg was. Bij aankoop van een nieuwe fiets à f100,- (een hoge prijs rond 1900) kreeg men gratis fietslessen! Er werd eerst "droog" getraind om stuur- en traptechniek te beheersen. Jan Beliën (opa dus) gaf deze fietslessen op de Breestraat: de leerling kreeg een brede band om 'de middel' en de instructeur liep naast de aspirant-fietsers mee. Bij de tweede les moest de leerling los fietsen en opa Jan coachte net zo lang tot het verantwoord was om hem als goed fietser deel te laten nemen aan het verkeer.

Opa Jan Beliën

In 1921 bouwde Witkamp een nieuwe Ford-garage op de hoek Velsersweg-Koningstraat, als afsplitsing van de inmiddels sterk uitgebreide machinefabriek.

Jan Beliën sr. was intussen getrouwd en had een gezin met 11 kinderen, waarvan (weer een) Jan (1906) de oudste was. Opa Jan was zo langzamerhand een goed vakman geworden en wilde hogerop. Hij kreeg echter niet de leiding over de nieuwe Ford-garage en besloot toen voor zichzelf te beginnen.

Alle begin is moeilijk!

In 1921 startte hij in een schuurtje, waar nu de ingang van de Agatha-kerk is. Later verhuisde hij naar een pandje naast Kochx, de drankenhandelaar. Vanwege de financiën sloot hij met deze laatste een compagnonschap. Dit werd helaas een fiasco en in 1923 huurde hij het pand naast het postkantoor, op de plaats van het latere Taxi 3000. Daarboven was tevens een woonhuis voor zijn gezin, dat in de jaren dertig is afgebrand. In die tijd hielp zoon Jan al mee in het bedrijf, terwijl deze óók nog bij machinefabriek "de Kennemer" werkte. De verkoop van fietsen en het garagewerk breidden zich uit, zodat al in 1925 naar een groter pand werd omgezien. Dit vond men op Breestraat 26: een winkel voor de verkoop en een garage met werkplaats achterin, die uitkwam in de Koningstraat. Het was het pand van de Heer Kuenen, de wagenmaker. Hier werden vroeger boerenwagens met de hand gemaakt: de assen werden gedraaid en elke spaak werd van een groen soort hout handmatig in het wiel gezet. De buurman op nummer 22 en 24 was de smederij van Veerbeek. Die smeedde de ijzeren banden, die later om de wielen van de boerenwagens werden gelegd! Prima teamwork! In 1927 vestigde zich hier het loodgietersbedrijf van de heer A. Blom.

Uitbreiding en bekendheid

Met de gedurfde aanschaf van de eerste Ford in 1927 kwam de luxe autoverhuur met chauffeur op gang. Al snel ontstond

zo het taxi-bedrijf met het rouw- en trouwrijden.

Opa Jan en zijn zonen Jan, Piet en Henk dreven de winkel en de garage. In de jaren vijftig zijn de laatste twee echter naar de Hoogovens gegaan.

Initiatief vanuit de burgerij.

Een garagebedrijf had het heel druk in die jaren. Er waren strenge winters, er was geen anti-vries en vele motorblokken gingen kapot. Veel werk dus voor de monteurs.

In die tijd werd het ziekenvervoer nog veel gedaan met koetsjes van de stalhouderijen. Ook bestond er al een Rode Kruis-colonne en hulpdienst, maar echte grote auto's voor patiënten waren er niet. Beliën had wél een grote wagen en in 1929 werd hem vanuit de burgerij gevraagd om het ziekenvervoer te verzorgen. Zoon Jan vond dit nogal bezwaarlijk: het altijd beschikbaar moeten zijn voor dit werk en de drukte in de garage zou wel eens te veel kunnen zijn.

Breestraat 26, het eerste pand in eigendom van de familie Beliën

Het familie-motto was tenslotte: je gaat er voor, maar dan ook goed. Geen half werk!

Toch kochten vader en zoon een Paige als ziekenwagen, om af en toe patiënten te vervoeren. Het bedrijf Waterdrinker, later Oosterom, was ook al actief op dit gebied.

Zoon Jan Beliën trouwde in 1931 met Annie Nijman en het echtpaar vertrok naar de Koolstraat, waar het jaren zou blijven wonen. Het ouderlijk huis bleef gevestigd boven de winkel aan de Breestraat.

1929: Start van het ziekenvervoer.

Na een goede voorbereiding durfden de Beliëns het wel aan om met een ziekenwagen "uit te rukken": er was een eigen wagen, er was steun vanuit het Rode Kruis en van de burgerij en er was personeel in dienst, waardoor vader en zonen zich meer vrij konden maken.

Financieel was het toch geen vetpot; alles moest onderhouden en bekostigd worden uit eigen middelen, terwijl de inkomsten bestonden uit de vergoeding per rit, vaak betaald door het ziekenfonds. Geen wonder dat opa Beliën in november 1936 bij de gemeente aanklopte om subsidie. Uit de archieven blijkt het antwoord van de gemeente: *In antwoord op Uw verzoek berichten wij U, dat op de gemeentebegroting voor 1937 voor een aan U uit te keren subsidie is uitgetrokken een bedrag van f100,-. In verband met de financiële moeilijkheden der gemeente kan er evenwel voorshands niet op worden gerekend, dat dit bedrag ook zal mogen worden uitgekeerd.* Het gevraagde bedrag (per jaar!) werd zowel aan Beliën als aan Waterdrinker tóch toegekend.

Het autoverkeer was nog minimaal in die jaren dertig, het vervoer liep vooral via paard en wagen en de (paarde)tram, het aantal verkeersslachtoffers was minder dan nu, zodat één ziekenwagen ruim voldoende was. In 1939 werd het oude pand verbouwd tot een veel groter huis met een nieuwe gevel. Voorschrift was wel, dat de voorkant hetzelfde moest zijn als het huis ernaast. Dit was tot 1936 bewoond door

Breestraat 55, de eerste garage van Beliën, naast het oude postkantoor. In 1928 gehuurd door vd Wint, later door Taxi 3000.

Blom de loodgieter, later de schoenwinkel van Hoogenbosch/Schmit. De bovenstukken van de voorgevels zijn nog tot op de dag van heden identiek.

Oorlogstijd

In die jaren 1940-1945 moest men roeien met de riemen die men had, maar door de schaarste aan benzine, die overal door de Duitsers werd gevorderd, was het voor het garagebedrijf Beliën bijzonder moeilijk om hun diensten te blijven voortzetten. En de zieken bleven komen, zelfs nog meer dan anders en het ziekenhuis, de burgerij en de gemeente bleven een beroep doen op het ziekenvervoer. Dit moest "kosten wat het kost" dóórgaan! Van de werkers van de Hoogovens kwam de redding: De productie van staal moest worden voortgezet, waarbij ook de nodige benzinevoorraad hoorde. De arbeiders zorgden er echter voor, dat benzine, bestemd voor de Duitsers ongemerkt verdween in speciale yerricans, die prima werden verstoppt! Zo zorgde Hoogovens toch indirect voor de "voeding" van de ziekenwagen. De patiënten werden keurig vervoerd en de Beliëns kregen, gesteund door artsen uit het ziekenhuis steeds meer ervaring in het behandelen van ongevalen. Zo werd aan het begin van de oorlog een van de koeltorens van de Hoogovens door vijandelijk geschut geraakt en het hele terrein liep daar onder water. Er waren vele gewonden en Vader en zoons Beliën waren 24 uur in touw in het water en in het steenkolenruis. Ze kwamen zwart thuis, maar de taak zat er op!

Spoedig was er een compleet gebrek aan benzine en bouwde het bedrijf een persgas-installatie bovenop de ziekenwagen. Dit was een hele investering, terwijl een half jaar later het oorlogsnoodlot toesloeg: er was geen persgas meer te krijgen. Jan Beliën bleef echter "niet bij de pakken neerzitten", zoals uit latere brieven aan het Gemeentebestuur blijkt: "doordrongen

van de urgentie van mijn onderneming ben ik ertoe overgegaan een carrier aan te kopen, welke na te zijn omgebouwd, geschikt werd gemaakt tot ziekenvervoer..."

In 1943 was een dochter geboren, die nu terugblijkt op het verleden: "die oorlogsziekenwagen was een soort grote bakfiets met een huif eroverheen. Hierop fietste mijn vader rond voor de verzorging van de zieken. Achter de huifkar had hij nog een gesloten karretje gemaakt voor een baby, als de moeder b.v. in een ziekenhuis was bevallen en liggend naar huis moest. Zo fietste hij naar het Rode Kruis, maar ook over de (trek)pont naar het Anthonius-ziekenhuis in IJmuiden, ja zelfs naar Haarlem!"

Deze vorm van ziekenvervoer heeft geduurd tot na de bevrijding. Toen was er weer benzine en kon de oude Paige weer van stal worden gehaald.

Intussen was bekend geworden, dat de ziekenauto van de gebr. Oosterom, voorheen Waterdrinker, in 1942 was afgekeurd en niet meer in bedrijf zou komen.

Begin 1946 schrijft opa Jan Beliën een brief aan het gemeentebestuur om hulp bij de wederopbouw van een ambulancedienst en een verhoging van de subsidie tot f1000,-.

Omdat er zowel bij het Rijk als bij de Gemeenten enorme begrotingstekorten waren ontstaan, moest de heer Beliën (alweer!) "voorshands over 1946 op niets rekenen..."

Wél werd hem het beschikbare bedrag van f200,- toegekend, zijnde zijn deel en het deel van de Gebr.Oosterom. Vóór de oorlog was al een onderstel van een Buick aangekocht, waarop een nieuwe ziekenwagen zou worden gebouwd. Deze werd pas na 1948 verder gemonteerd, bedoeld als vervanging van de eerste Paige.

Het karretje voor de baby

Reorganisatie.

Begin jaren vijftig kwamen een hoop gebeurtenissen tesamen, die een nieuwe tijd inluiden: opa Jan kon door ziekte en ouderdom niet meer meewerken in het bedrijf en de vrouw van Jan ging voortaan mee ter assistentie op de ziekenwagen. De opleiding tot ziekenvervoerder en gewonden-verzorger had vader Jan in de praktijk geleerd. Bijgestaan en geïnstrueerd door de artsen van het Rode Kruis-ziekenhuis werd hij op den duur zo'n goede eerste-hulpverlener, dat hij zelf in Beverwijk een E.H.B.O-opleiding oprichtte. Dit was hem waarschijnlijk verzocht vanuit katholieke zijde, want de naam was: Gerardus Majella. Ook het Rode Kruis had een dergelijke opleiding. Jan Beliën verzorgde, samen met zijn vrouw (in doktersjas), vooral avondcursussen voor o.a. sportleiders, verenigingsmensen of zomaar geïnteresseerden. Dochter Annie was hierbij op den duur "patiënte" bij de oefeningen voor het afleggen van examens of voorbereidingen voor de E.H.B.O-wedstrijden, die overal in den lande werden gehouden.

In 1954 nam zoon Jan officieel de ziekenwagen over. Dat was in die jaren zwaar werk: men moest alles zelf tillen: zieken op de brancard langs smalle trappenhuizen, waarbij alles op spierkracht en behendigheid aankwam. In datzelfde jaar stierf opa Jan, een jaar later gevolgd door zijn vrouw.

In februari 1956 kocht zoon Jan de zaak en ging hij met zijn gezin boven de winkel wonen.

Dochter Annie moest al heel jong onderdelen voor fietsen en auto's halen en raakte al snel vertrouwd met de zaak. Af en toe "mocht" ze zelfs rekeningen tikken! Na een MULO-opleiding kwam ze vanaf 1960 officieel meewerken. Later ging ze ook mee met de ambulance ter assistentie.

Uitbreiding gewenst.

Vanaf 1943 had Beliën als enige het ziekenvervoer voor zijn rekening genomen met slechts één ziekenwagen. Dat was in die tijd nog voldoende, maar de bevolking groeide en Beverwijk breidde zich uit in de jaren van wederopbouw. Gelijke tred hiermee hield ook het aantal ziekenhuispatiënten en het aantal verkeersongevallen. Dit gaf de verkeerspolitie zódanige kopzorgen, dat de toenmalige hoofdinspecteur van politie, de heer Molenaar, zich in 1949 per brief tot het gemeentebestuur wende. Hij stak hierin de loftrumpet over de ambulance-dienst van de familie Beliën en vroeg dringend een hogere subsidie-regeling aan, teneinde een nieuwe ziekenauto te kunnen financieren. Uit een brief van 1953 blijkt, dat de nood bij de verkeerspolitie hoog gestegen

is. Over de ongevallendienst schrijft hij onder meer aan Burgemeester en wethouders "Voor zieken- en gewondentransport is in deze gemeente één ambulance-auto van J.C.Beliën beschikbaar. Deze wagen kon voorheen ruimschoots voorzien in beide behoeften, doch de laatste tijd komt het gewondentransport in het gedrang... Reeds is bij enige verkeersongevallen door de Politie een beroep gedaan op de nood-ambulance van Bootsma alhier en van Van Tunen te Heemskerk, beide wagens zijn echter ongeschikt voor transport van ernstige patiënten... Om niets aan het toeval over te laten is het noodzakelijk dat een tweede ambulance aanwezig is..." Hierna kreeg Jan Beliën met hulp van de Gemeente een tweede complete ambulance-wagen, een goed toegeruste witte Ford. Hij werd tevens gesteund door de commandant van de Rode Kruis-transportcolonne, de arts J. van Gelderen en de chirurg van het ziekenhuis dr. Schepel. Er werd gelijktijdig een regeling voor de ongevallendienst opgemaakt: "Met de aan te schaffen ambulance wordt alleen uitgerukt bij afwezigheid van de ziekenwagens van Beliën. De chauffeursbezetting is mogelijk door politiepersoneel, eventueel aangevuld met de reserve-chauffeurs van Taxi 3000. Voor deskundige hulp kan zo nodig gebruik gemaakt worden van assistenten van het Rode Kruis-corps."

Men wilde hiermee tenminste voor de komende vijf jaren een goed functionerende ongevallendienst waarborgen. Dit voorstel van de politie-ongevallendienst werd wel aangenomen, doch met de nodige veranderingen uitgevoerd. Met de omliggende gemeenten werden afspraken gemaakt over de gebiedsindelingen. Wat betreft hulp door het politie personeel: agenten zijn nooit op de ambulance geweest, maar veel oudere Beverwijkers herinneren zich nog de naam van "dokter" Wester, een speciale gemeentebode, die dienst deed in het oude politiebureau op de Breestraat. Hij was een goed opgeleid E.H.B.O.-er en bij afwezigheid van de eerste ziekenwagens, bemand door de fam. Beliën, was het zijn beurt om op te treden. Hij hoefde maar de straat over te steken om in de tweede ambulance te springen! Snelheid was immers een eerste vereiste.

Eind jaren vijftig werd in het bedrijf weer een nieuwe, complete ambulance aangeschaft: een antraciet-keurige Packard. De burgerij vond deze maar niks en "niet mooi" tegenover die witte Ford, maar hij "gleed" (zoefde) fantastisch en dat maakte veel goed. Hierna kocht Jan Beliën nog een Chevrolet aan, die hij zelf van binnen helemaal ombouwde: brancard, kastjes, verbandkisten enz. Zijn vrouw naaide de gordijntjes tegen de ongewenste inktijk.

Het chassis van de Buick in 1947

Het resultaat van de Buick in 1948

De witte Ford van de gemeente in 1957

De Packard, omstreeks 1960

De Peugeot: het hobbelpaard.

Op deze foto de identieke gevels van de panden van Beliën en Schmit.

De merknamen van de auto's waren belangrijk voor het ambulancebedrijf: men gebruikte deze om aan te geven, welke wagens onderweg waren, zodat een nieuw uit te rukken ploeg meteen wist waar hij aan toe was.

Begin jaren zestig schafte de gemeente nog een speciale Peugeot aan, die garage Beliën moest gebruiken als "sta-ambulance", destijds een nieuwe visie op het ongevallenvervoer. Deze werkwijze bleek in de praktijk nogal lastig, temeer omdat de wegligging van die wagen nogal beroerd was. Door een plaat beton op de bodem te leggen werd dit enigszins verbeterd, maar intern werd deze wagen vereerd met de naam "het hobbelpaard"!

In de jaren '60 beschikte de garage Beliën over vijf ziekenwagens (waaronder een laatste nieuwe Opel), die natuurlijk bemand moesten worden, hoewel niet allemaal tegelijk. Goede raad was duur, maar Jan Beliën stapte naar zijn naaste burens, die zich wilden laten opleiden tot E.H.B.O-ers. Zo waren er altijd chauffeurs onder handbereik: vader en zoon de Graaf (Rozemeijer), Floor Klein, Leo Bonarius, de achterbuurman en Jaap Tijtsma, brandweerman bij van Gelder uit Velsen-noord. Op deze manier kon tevens het ziekenvervoer voor grotere evenementen verzorgd worden: de ziekendag in de Goede Raadkerk, de boottocht met de Henri Dunant, de Zonnebloemdag en het vervoer naar de Lourdestrein.

Van goede wil en mis-communicatie.

Voor het ziekenvervoer verzorgde Beliën de plaatsen: Velsen-Noord, Beverwijk, Wijk aan Zee, Heemskerk, Castricum en Uitgeest. Dit behelsde uitsluitend het halen en brengen van patiënten naar de ziekenhuizen. Het ongevallenvervoer omvatte alleen Beverwijk, Wijk aan Zee en Heemskerk. Velsen-Noord was hierbij de twistappel en vaak een bron van misverstanden.

In de gemeente Velsen was de firma Kloosterhuis te IJmuiden aangewezen

De oude Chevrolet en de nieuwe Opel op het Moensplein in de jaren '60. Achter vader en moeder Beliën staan Jaap Tijtsma en Annie Beliën.

voor het ongevallenvervoer, waar dus ook Velsen-Noord onder viel. Alhoewel de tunnel inmiddels geopend was (1957), bleef het Noordzeekanaal tóch een grote hindernis. In theorie kon een ambulance in hooguit 10 minuten van IJmuiden in Velsen-Noord zijn, maar

de praktijk bleek weerbarstiger: door files of andere verkeersopstoppingen kwam de Velsense ambulance niet snel genoeg, dus belde men dan maar Beliën, die uiteraard spoedig ter plaatse was. Gevolg: twee ziekenwagens voor één gewonde en ergernis bij Jan Publiek en de gemeentebesturen! Dit bleek politiek niet zo eenvoudig op te lossen en deze toestand duurde jaren voort.

Er was in die tijd nog geen speciale meldpost voor ongevallen, dit contact ging via de gewone telefoondienst, wat nog wel eens tot haperingen en misverstanden kon leiden. Ook beschikte men nog niet over mobiele telefoons op de auto, reden voor Jan Beliën om zich tot de politie te wenden: zou de ambulance misschien gebruik kunnen maken van de mobilfoon van het Beverwijkse bureau? Dit was echter te veel gevraagd: een leken- instantie zou zich eens met politiezaken kunnen gaan bemoeien! Dat een ambulance-rijder geen seconde tijd hiervoor had, deed niet ter zake. Jammer van die communicatiekansen.

In januari 1970, toen Jan Beliën in dat jaar de 65-jarige leeftijd zou bereiken, deed hij het ziekenvervoer over aan Taxi 3000, de heer v.d.Leden. In september 1970 ging ook het ongevallenvervoer naar hem toe. Aan een familie-ambulance-dienst kwam na 41 jaar en 8 maanden een einde. Er

was een fantastische receptie in Bellevue en ook het Rode Kruis-ziekenhuis organiseerde intern een afscheidsfeest. Het waren jaren van hard werken en grote inzet voor de gemeenschap geweest.

Jan Beliën met vrouw en dochter hielden zich vanaf die tijd bezig met de winkel en de garage.

In 1990 stierf vader Jan, oud 84 jaar, terwijl dochter Annie de verkoop en de reparatie in het pand voortzette. In 2000 overleed Annie Beliën-Nijman, jarenlang de assistente in de witte jas op de ambulance-dienst van Beverwijk. De winkel aan de Breestraat wordt nu nog voortgezet door hun dochter, de laatste telg uit een familie van auto's, motoren, rijwielen en onderdelen.

Hoe is het nu?

Tegenwoordig is het zieken- en ambulancevervoer in alle gemeenten van Kennemerland samengevoegd tot een regionaal meldcentrum, gevestigd te Haarlem. In noodgevallen (als elke seconde telt) belt men 112. Voor niet-bedreigende situaties wordt de centrale post Ambulancevervoer op de Zijlweg te Haarlem gebeld (023- 5319277). Deze heeft op vele plaatsen eigen wagens gestationneerd, die snel aanwezig kunnen zijn. Ook zijn er nog zelfstandige bedrijven.

Zo is in ruim 70 jaar een particulier initiatief voor hulpverlening uitgegroeid tot een grote, goed georganiseerde maatschappelijke dienst.

A.Bart-de Jong.

Bronnen:

De Breestraat, een ander gezicht, 1980

De industriële geschiedenis van Beverwijk,

C. Castricum, 2002

Archief Gem. Beverwijk; Jan van der Linden.

Met dank aan: Mevr. A.Beliën, Klaas Groot (oude foto's), Cor de Boer.

Archeologische noodwaarnemingen in bouwputten aan de Jan Ligthartstraat in Heemskerk.

De archeologische werkgroep Beverwijk-Heemskerk is de afgelopen zomer zeer actief geweest op de locatie van het voormalige belastingkantoor.

In de wanden van de bouwputten waren cultuurlagen gezien door één van de leden van de werkgroep. Met toestemming van de opdrachtgever Woon op Maat en Dura Vermeer afdeling Amsterdam werd het mogelijk om de archeologische profielen in de wanden te bestuderen. Deze werden ingemeten, getekend en gefotografeerd. Op de bodem van de bouwputten, helaas te diep gegraven waardoor diverse prehistorische loopoppervlakken verloren waren gegaan, werden enige sporen waargenomen die aangewezen werden door medewerkers van de werkvoorbereiding. Het ging hier om een niet goed te verklaren cirkel met brandsporen, sloten en naar wat later bleek twee waterputten. Vele fragmenten aardewerk die zichtbaar waren werden verzameld om de cultuurlagen te kunnen dateren naar ouderdom. Al snel was duidelijk dat het hier ging om prehistorische akkerlagen en bewoning ter plaatse van het belastingkantoor. Onmiddellijk werden deze vondsten gemeld aan het Provinciaal Depot voor Bodemvondsten Noord-Holland (PDBNH) te Wormer en de gemeente Heemskerk zoals vereist is volgens de monumentenwet van 1988. In afwachting van een mogelijke ingreep vanuit de overheid werden de noodwaarnemingen, er kan niet gesproken worden van een opgraving, onder grote druk voortgezet. In de tweede bouwput die grenst aan het kantoor van Woon op Maat werden eveneens vele sporen gevonden. Op de aangelegde op- en afritten van de bouwput voor het bouwverkeer werden sporen waargenomen van het einde van enige akkers waar de primitieve ploeg, het zogenaamde eergetouw, uitgenomen werd en de voorgespannen

Een overzicht van het opgravingsterrein aan de Jan Ligthartstraat.

os werd gedraaid. Voor de werkgroep was dit een bijzondere verrassing. Overal in de regio zijn prehistorische akkerlagen aangetroffen, maar door de kleinschaligheid van bouw en/of het onderzoek was het oppervlak nooit groot genoeg om dit aan te kunnen treffen. In één van de wanden van de bouwput werd een groot aantal aardewerkfragmenten aangetroffen die door het baksel, zeer hard en waarschijnlijk met zand verschaald, behoren tot een waarschijnlijk moeilijk te dateren en nog onbekende aardewerkgroep. Tijdens de aanleg van de liftschaft en verdere diepgaande werkzaamheden van de uitvoerder werden bij toeval afdrucken van mens en dier aangetroffen, alsmede, op grote diepte, de zogenaamde "strandribbels" die ontstaan bij eb en vloed aan de kustlijn. Deze zijn schoongeschaapt en direct gefotografeerd voordat de voortgang van de werkzaamheden en de kwetsbaarheid van het dunne kleilaagje waarin deze stonden dit onmogelijk zou maken. Deze bijzondere ontdekking en de noodwaarnemingen van de werkgroep hebben veel

aandacht gekregen in de media. Hoewel het moeilijk is door de beperkingen van de noodwaarnemingen, een officiële opgraving in de nabije omgeving zou in de toekomst meer duidelijkheid kunnen geven, kan gesteld worden dat in beide bouwputten bewoningssporen aanwezig waren die minstens dateren vanaf 1000 jaar voor Christus (de Bronstijd) en een nederzetting aan het begin van onze jaartelling. Gezien het feit dat alle gegevens nog uitgewerkt moeten worden betreft het een voorlopige datering en conclusie. Het was tot op heden nog onbekend dat dergelijke sporen zich op deze locatie zouden bevinden, hoewel het wel vermoed werd door de werkgroep. De inzet van de werkgroep en collega's uit de regio en de toestemming van de opdrachtgever en uitvoerder van de nieuwbouw vormen een goed voorbeeld van samenwerking tussen amateur-archeologen en bouwers. De archeologische werkgroep heeft als dank aan alle betrokkenen en om de officiële start van de bouw te vieren een bescheiden tentoonstelling van de noodwaarnemingen verzorgd in de hal van het kantoor van Woon op Maat. De toepasselijke titel luidde: "Strand In Zicht". Deze mocht rekenen op grote belangstelling.

Jean Roefstra,

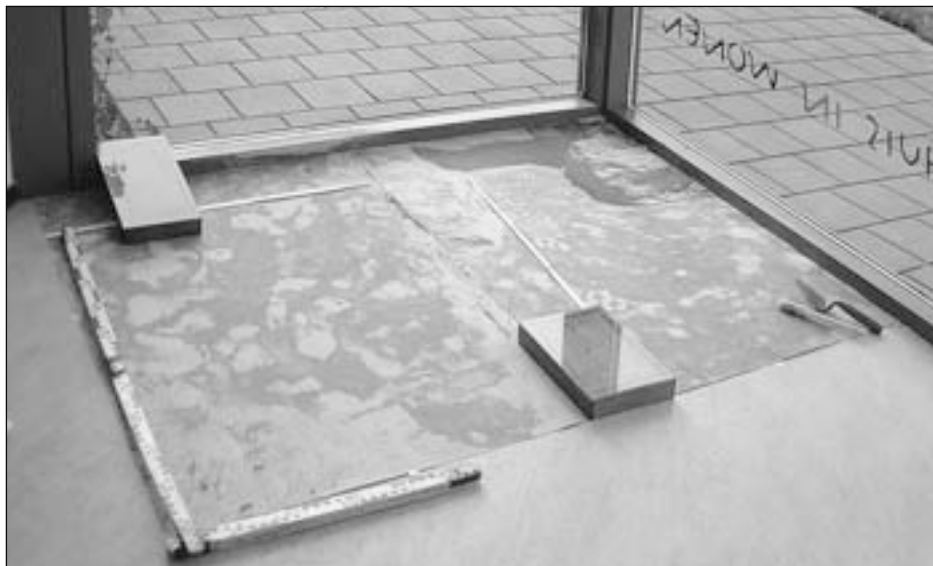
Veldcoördinator en adviseur van de archeologische werkgroep Beverwijk-Heemskerk.

Nieuwe vrijwillig(st)ers zijn altijd welkom. Nadere informatie is te verkrijgen bij Jean Roefstra, telefoon 06-10592852.

Voor informatie of nieuws kan men ook op de website van het Museum Kennemerland terecht: www.museumkennemerland.nl (klik op archeologie).

Voet- en hoefsporen van mens en dier.

foto Peter Dicker.

Bijzonder bezoek voor een bijzonder boek op een bijzondere plaats!
Nieuws van het Museum Kennemerland:

Op zaterdag 29 november kwam Sint Nicolaas in hoogsteigen persoon, 's morgens vroeg, in het Museum Kennemerland, om het eerste exemplaar in ontvangst te nemen van een heel bijzonder boek.

De drie auteurs, Bert Koene, Jan Morren en Fred Schweitzer hebben 5 jaar gewerkt aan een nieuw boek over de historie van Midden-Kennemerland. Het boek, met als titel 'Midden-Kennemerland in de Vroege en Hoge Middeleeuwen'.

Vijf jaar is er gewerkt aan een 200 pagina's tellend boek, geïllustreerd met foto's, etsen, tekeningen en op de computer bijgewerkte landkaarten over de historie van 'het land, de bewoners en hun heren tussen 700 en 1300' in Midden-Kennemerland.

Het gebied van de huidige gemeente Velsen, Beverwijk en Heemskerk neemt in de vroege geschiedenis van Holland een bijzondere plaats in. Waar nu de Velser- en Wijkertunnel onder het kanaal duiken, lagen kort na het begin van onze jaartelling de meest noordelijke Romeinse forten. De smalle strook tussen de zee en het IJ, later bekend als 'Holland op z'n smalst' was een strategische locatie.

De auteurs hebben gepoogd een geschiedenis te schrijven van Midden-Kennemerland in de periode 700-1300. De keuze van het beginpunt omstreeks het jaar 700 heeft een goede reden. De vroeg-

ste gebeurtenissen in de streek, waarvan geschreven bronnen gewag maken, spelen rond die tijd. Daarmee begint een herkenbare continuïteit in de geschiedenis van Midden-Kennemerland. De keuze om het eindpunt rond het jaar 1300 te kiezen berust op een tweetal overwegingen. Ten eerste is hiervoor gekozen, omdat het een tijdperk betreft waarin het bronnenmateriaal nog schaars is, en het een moeilijk toegankelijke periode betreft in de geschiedenis van Midden-Kennemerland waaraan nog bijzonder weinig aandacht is besteed. Het beschikbare materiaal neemt tegen het einde van de dertiende eeuw beduidend toe. In die eeuw waren er ingrijpende maatschappelijke veranderingen, die zeer noemenswaard zijn geweest om te onderzoeken. Mijlpalen waren de ontbinding van de grafelijke hoforganisatie in het oosten van Heemskerk en Beverwijk in 1248 en de verlening van een stadskeur aan Beverwijk in 1298. Minstens zo belangrijk waren ontwikkelingen in breder verband, zoals de verlening van de Kennemer landkeur in 1292 door graaf Floris V en de beslechting van de strijd met de Westfriezen. De wens om deze gebeurtenissen nog in deze geschiedschrijving te betrekken was een tweede reden om de eindstreep rond het jaar 1300 te trekken.

Er zitten nog veel raadsels in de behandelde periode. Enkele daarvan menen de auteurs te hebben opgelost, voor andere raadsels is getracht antwoorden te presenteren. Uiteraard worden niet alle vragen

Jan Morren en Bert Koene tijdens de aanbidding van het eerste exemplaar.

en raadsels beantwoordt en opgelost. Er is niet naar volledigheid gestreefd, de auteurs hebben er de voorkeur aan gegeven om een aantal onderwerpen diepgaand te onderzoeken. Hiervoor zijn ze vooral op hun eigen interesse afgegaan.

Een ander zeer interessant aspect van het boek is dat er nog verrassend veel om ons heen te zien is van de historie, als je maar goed kijkt, volgens de auteurs.

Het boek is een absolute aanrader voor een ieder die geïnteresseerd is in geschiedenis en geschiedschrijving in het algemeen en die van Midden-Kennemerland in het bijzonder. Het boek is voor euro 20,- te koop tijdens de openingsuren van het museum aan het Westerhoutplein, maar ook in alle boekhandels in de regio. ISBN 90-6550-774-4

De onbekende soldaat

Op het artikel *Known unto God* van Patrick van den Berg uit het vorige nummer van de Nieuwsbrief ontvingen wij een reactie van dhr. Damen uit Amsterdam. Ook de heer Damen is gedurende meerdere jaren intensief bezig geweest met uitvoerig onderzoek naar de raadselen rondom het graf van de onbekende RAF-militair bij de Hervormde kerk in Wijk aan Zee. Hij heeft zijn bevindingen in 2001 aan Patrick van den Berg ter beschikking gesteld.

Op verschillende punten wijkt de visie van dhr. Damen af van die welke in Nieuwsbrief 29 werd gepubliceerd. Vooral ten aanzien van de conclusies heeft de heer Damen te kennen gegeven een andere mening te zijn toegedaan. Zoals van den Berg in zijn artikel vermeldt is dhr.

Damen er van overtuigd dat de in Wijk aan Zee begraven militair afkomstig moet zijn uit de op 13 april 1945 bij Vogelenzang neergestorte Halifax-bommenwerper, en dat op basis daarvan wellicht zelfs zijn identiteit nader kan worden vastgesteld.

Op ons verzoek heeft Jan van der Linden, als kenner van de dossiers in deze bij de gemeente Beverwijk, contact gezocht met de heer Damen en met Patrick van den Berg. In die gesprekken bleek dat er tussen het onderzoek van dhr. Damen (tussen 1991 en 2001) en dat van Patrick van den Berg (tussen 2000 en heden) enig nieuw archiefmateriaal ontdekt werd. Een aantal veronderstellingen die dhr. Damen in zijn onderzoek heeft moeten betrekken is daarmee intussen minder waarschijnlijk geworden.

Beide onderzoekers zullen hun gegevens en bevindingen nog eens aan elkaar voorleggen, met als doel verder te komen in hun beider onderzoek. Hopelijk zal dat dan gaan leiden tot een meer definitieve vaststelling van de identiteit van de hier begraven RAF-korporaal en de gebeurtenissen die indertijd hebben geleid tot zijn dood.

Voor ons is hiermee duidelijk geworden dat publicatie van een onderzoek zoals dat van Patrick van den Berg, zelfs wanneer dat niet eenduidige conclusies bevat, kan leiden tot een discussie die nieuwe gegevens en inzichten kan opleveren. Het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland stelt daarvoor in de Nieuwsbrief en het Ledenbulletin graag ruimte ter beschikking.

Archeologische noodwaarnemingen aan de Koningstraat te Beverwijk.

Tijdens de voortgang van de aanleg van een parkeergarage vlak naast de locatie waar de archeologische werkgroep resten van 17^e- en 18^e eeuwse huizen aantrof, werden tijdens graafwerkzaamheden door de aannemer twee bakstenen waterputten zichtbaar. Door goede wil van de aannemer kregen leden van de werkgroep de kans om deze putten snel in te meten en de nodige vondsten daaruit te verzamelen.

Zoals vaker blijkt in de regio, bleken plaatselijk bekende schatgravers zodra het terrein verlaten werd hun slag te slaan. Niet alleen een verbod via de monumentenwet van 1988 (overtreding hiervan is een strafbaar feit) maar ook het verbod

om bouwplaatsen zonder toestemming te betreden wordt door deze lieden die voor eigen gewin roven kennelijk niet serieus genomen. Gelukkig kon door de leden van de werkgroep het nodige vondstmateriaal verzameld worden waardoor de bewoning van deze plaats en de putten gedateerd kunnen worden. Bij de onvermijdelijke sloop van de waterputten bleek een daarvan gefundeerd te zijn op een houten wagenwiel waarvan de spaken verwijderd waren. Deze is geborgen door de leden van de werkgroep en naar het depot overgebracht.

J. Roefstra

Deze waterput, gefundeerd op een wagenwiel zonder spaken, kon gelukkig net voor het vernietigen, of leeggroeven door derden, vlug onderzocht worden. Foto Jos Kleijne-Mak.

Werkgroep Duinrust

Het depot van verwijderde grafstenen

Deze werkgroep van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland, opgedeeld in vier kleinere werkgroepen, is nog steeds enthousiast bezig met het inventariseren, fotograferen en documenteren van grafmonumenten op begraafplaats "Duinrust".

Zoals bekend wordt hiermee beoogd dat de grafteksten en andere gegevens van cultuur-historisch belang voor het nageslacht veiliggesteld worden. Deze gegevens gaan namelijk onherroepelijk verloren zodra bestaande grafmonumenten verwijderd en van de begraafplaats afgevoerd worden. De werkgroep startte in september 2000 volgens richtlijnen van de landelijke vereniging De Terebinth en heeft inmid-

dels een grafveld van ca. 200 graven gedocumenteerd. Daarna zijn we aan een volgende sectie van Duinrust begonnen, waarvan inmiddels eveneens 200 graven zijn behandeld.

De inventarisatie van de resterende graven wordt nog voortgezet, waarna de administratieve verwerking en documentatie van deze sectie kan worden afgerond.

Voor enige vrijwilligers/sters is nog plaats; deze zijn van harte welkom bij de werkgroep.

Voor verdere informatie kunt u contact opnemen met onze coördinator Peter Thomas, telefoon 0251-224922.

Boeknieuws

"Ach lieve tijd, 2000 jaar Kennemerland".

Uitgeverij Waanders, van de bekende serie Ach lieve tijd, heeft besloten ook van Kennemerland een serie uit te geven. Inmiddels zijn de eerste delen verschenen. Elke maand volgt een deel tot de totale serie van 18 stuks compleet is. Er is ook een verzamelband verkrijgbaar. à € 7,95, inclusief gratis een kaart van Nicolaas Visscher van 1708 "Kennemaria et Westfrisia, en op de achterkant een afdruk van de schoolplaat van de haven van IJmuiden, alsmede 5 oude prentbriefkaarten. De delen zijn verkrijgbaar bij de boekhandel tegen een bedrag van € 3,95 per stuk. Alle delen bij elkaar vormen een geheel van 440 bladzijden met ca. 1100 afbeeldingen.

"Een zwemparadijs op heilige grond", Zwemmen in Velsen van de Put tot de Heerenduinen, door Wim Kok. Ook vele Beverwijkers zullen nog wel de "sluisput" en zeker wel het Velsersbad en De Heerenduinen en Velsersend kennen. Het hele zwembadgebeuren van Velsen is te lezen in dit boekje dat verkrijgbaar is bij zwembad de Heerenduinen tegen de prijs van € 5,-

"Luister het fort vertelt", het tweede deeltje in de serie Kustfort IJmuiden, bij de boekhandel à € 9,-

"Bevlogen in Beverwijk", een staalkaart van kunst en cultuur. Een veelzijdig boekje met fraaie foto's over cultureel Beverwijk. In de boekhandel a € 22,50

"De Agathakerk, het verhaal van de restauratie in woord en beeld"

Met behulp van de Kanjersubsidiepot is de laatste jaren de Agathakerk volledig op zijn kop gezet. Jan Leeuw heeft over de renovatie een aardige beschrijving gegeven van deze restauratie. Verkrijgbaar bij de Agathakerk voor € 7,-

"Zee van Staal", mapje met afbeeldingen en beschrijvingen van de beelden, opgesteld in Wijk aan Zee. Prijs € 5,- bij de boekhandel

"De mensen van de Bazaar", videoband van de Beverwijkse Bazaar. Te bestellen bij de NCRV, uitgaven te Lopik, gironummer 3990 met vermelding "Video, de mensen van de bazaar". Prijs € 18,-

Roetz magazine. Alweer nummer 2. Een magazine met opinie, proza en poëzie uit de IJmond. Met bijdrage van Jan van der Linden over de oorlogsjaren met politicus Willem van Dok. Ditmaal met CD van Johnny Jordaan. In de boekhandel € 4,50. (Zie ook www.roetz.nl)

"150 jaar Ijspret Uitgeest". Voor de schaatsliefhebbers. In de boekhandel € 25,-

"Beeldrijk Heemskerk". Alle 43 beelden van Heemskerk in een boekje. € 6,95 in de Heemskerkse boekhandels.

Boekenverkoop

Verkrijgbaar in het Museum tijdens de openingsuren:

Historische reeks:

	leden	niet leden
1 Dagverhaal der doormarcheerende troepen	€ 8,-	€ 11,25
2 Een haven in de Noordzee, een waterweg naar Amsterdam	€ 8,-	€ 11,25
3 Wijk aan Zee, dorp aan de branding	€ 8,-	€ 11,25
Een straatje om in Beverwijk	€ 10,-	€ 12,50
Fiets- en wandelroute Midden-Kennemerland Inzicht	€ 3,-	€ 3,-
Een plattegrond van Beverwijk 1830 - 1840	€ 2,50	€ 2,50
Beverwijk en zijn industriële geschiedenis	€ 20,-	€ 25,-
Fotoboek Praatjes over en Plaatjes van Beverwijk(ers)	€ 12,50	€ 16,-
Ledenbulletin nr. 24	€ 8,-	€ 9,-
Ledenbulletin nr. 26 "40 jaar amateur-archeologie" (premie voor nieuwe leden)	€ 8,-	€ 11,25
Ledenbulletin nr. 27	€ 8,-	€ 11,25
Weerzien in Beverwijk (verzameling historische verhalen)	€ 9,-	€ 9,-
Het ontstaan van Beverwijk als stedelijke nederzetting	€ 9,-	€ 9,-
Focus op Beverwijk (fotoboek Beverwijk 1940-1980)	€ 17,50	€ 7,50
Matses met aardbeien (geschiedenis van de joden in Beverwijk)	€ 6,75	€ 6,75
Catalogus Velser aardewerk tachtig jaar jong	€ 19,25	€ 22,50
Kaart van Beverwijk en Alkmaar van J. v. Deventer, 1560	€ 10,25	€ 10,25
Ets van het oude raadhuis van Wijk aan Zee en Duin	€ 11,25	€ 11,25
Foto-CD met ruim 1200 ansichtkaarten van Beverwijk e.o.	€ 11,25	€ 13,50
Kroniek van het Beverwijks katholiek gemengd koor 50 jaar, nog enkele exemplaren, inclusief CD	€ 16,-	€ 16,-
Verder hebben we nog enkele oude ledenbulletins, per stuk	€ 2,25	€ 2,25
Alle charters uit het Museumbezit tussen 1500 en 1873, getranscribeerd en met samenvatting en/ of transportacteformulier en voorzien van een uitgebreid register, waarin o.a. alle persoonsnamen en veldna- men, in drie afzonderlijke delen gebundeld tot één gebonden boek van 274 pagina's. Op bestelling:	ca € 24,-	
Transcriptie van de raadsvergaderingen van de stad Beverwijk vanaf 1642. Deel I (1642-1650). Een schat aan interessante en verras- sende gegevens over het wel en wee van de stad en haar burgers in vroeger tijden zult u hierin –en in de komende delen– aantreffen. Plastic ringband, 57 pagina's. Op bestelling:	ca € 6,25	
U kunt zich voor een abonnement opgeven bij E. Toepoel, tel. 228497		

Historische reeks nr. 1 en nr. 3 zijn tevens uitgegeven als ledenbulletin. Als U de reeks compleet wilt hebben is het aan te raden om nr. 2 alsnog aan te schaffen.

De prijzen zijn excl. verzendkosten.

Bent U slecht ter been of geven de openingsuren U problemen, neemt U dan contact op met IJs Luttik, telefoon 0251-227123.

colofon

De Nieuwsbrief is een uitgave van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland te Beverwijk en verschijnt 3 x per jaar. Daarnaast verschijnt 1 x per jaar een ledenbulletin voor de leden van het Genootschap.

Redactie:

Arie van Dongen, IJs Luttik, Cor de Boer, Cor Castricum. Redactieadres: Vondellaan 62, 1942 LK Beverwijk; email: avdongen@wanadoo.nl

Secretariaatsadres Historisch Genootschap Midden-Kennemerland:

J.J.M. Brakenhoff
Anemonenlaan 11
1943 BC Beverwijk
telefoon 0251 - 226291
email: jabrak@wanadoo.nl
www. geschiedenisbank-nh.nl

Nieuwe leden van het Genootschap kunnen zich opgeven bij de ledensecretaris:

Mw. P.M. Pennycook-Hilbers, Acacialaan 65,
1943 GR te Beverwijk,
tel. 0251-220150
email: gkpennycook@hotmail.com

De contributie bedraagt minimaal. € 10,- per jaar (*meer mag!*) + voor leden buiten de IJmond € 2,50 aandeel in de portokosten.

Nieuwe leden kunnen zich ook opgeven door dit bedrag over te maken op postgirorekening nr. 224943 t.n.v. Historisch Genootschap Midden-Kennemerland te Beverwijk, met de vermelding: "nieuw lid". U ontvangt dan p.o. het ledenbulletin van dat jaar + de reeds verschenen nieuwsbrieven + een welkomstpemie.

Transcriptie

De "transcriptie van de notulen van de vergaderingen van de vroedschap van de stede Beverwijk", deel II (1650 t/m 1661) is klaar! Weer in plastic ringband, maar nu ca. 90 pagina's dik, want achter in dit tweede boek zult u lijsten aantreffen met alle persoonsnamen (*meer dan 1300!*), trefwoorden, veldnamen en verklaringen van de vreemde woorden voorkomend in boek I en boek II. Uitsluitend op bestelling verkrijgbaar bij E. Toepoel (tel. 228497) à € 6,25. Indien u zich voor een abonnement van deze serie hebt opgegeven, wordt het boek automatisch bij u thuis bezorgd.

Wie wil helpen bij het tuinhuisje van Wolff en Deken?

Sinds 1782 staat op de kavel van Peperstraat 17 te Beverwijk het Tuinhuis van Betje Wolff en Aagje Deken. Vanaf 1993 is dit een replica. De stichting tot behoud van dit 'Riete Kluisje' zou graag vanaf 2004 wat praktische zorgen delen met enkele vrijwilligers. Het gaat om hulp tijdens Open Monumentendagen of sessies met leeskringen, scholieren en andere belangstellenden. De kleine tuin rondom het tuinhuis op de binnenplaats van Lommerlust behoeft ook regelmatig wat klein onderhoud. Wij weten "dat dit kluisje U en ieder dierbaar zij" (*L. van Ollefen*). Betje Wolff en Aagje Deken deden alles samen. Onze stichting wil samen met u dit culturele erfgoed behouden voor Beverwijkers en vele anderen. Inlichtingen: Meta Bison, telefoon 0251 226735.